Şaka

— Haberin var mı: Şeker ucuzlu yor..
— Aldırma.. Biz yine kendimizi dirhem dirhem satmasını biliriz.

No 131

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

— Kocan hem çapkın, hem nazik galiba ?..

— Evet, hoşlanmadığı kimselere karşı daima fazla nazik davranır...

— İşte, bir buse ile sana her şeyi anlattım..

— Pek iyi anlıyamadım.. Ne olursun bir kere daha tekrarla...

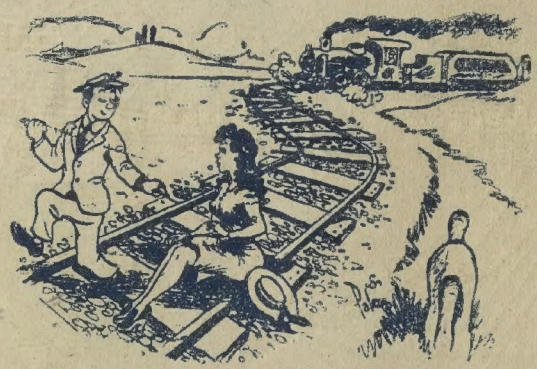

KURNAZ KOCA...

— Karıcığım beş dakikacık beni bekle.. şimdi geliyorum..

— Babanızdan sizi istemeğe karar verdim..

— Babam yok ki...

— İyi ya.. ben de onun için bu kararı verdim ya...

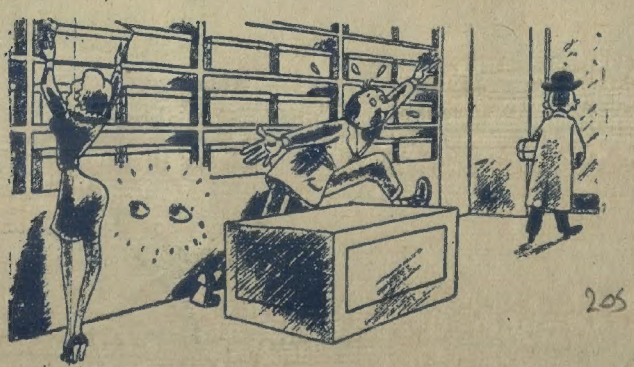

— Bayım, bayım... Gözlerinizi burada unuttunuz !...

En Güzel Karikatürler, Hikâyeler, Fıkralar Albümü

Yüze yakın karikatür, birinbirinden güzel hikâye ve fıkralarla dolu olan bu güzel kitap çıktı. ŞAKA neşriyatından olan bu kitabı okuyucularımıza hararetle tavsiye ederiz. Bütün kitapçılarda ve bayilerde bulunur. Fiatı 50 kuruştur.

Sene 3 : Cilt 6 No. 131 FİYATI 10 KURUŞ. Perşembe 6 Mayıs 1943

SAHİBİ :
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane:
İstanbul Ankara Caddesi No. : 71
2 nci kat Hususi Daire
Telefon : 21649
Telgraf adresi : İstanbul Şaka
Posta kutusu : 364

Şaka

ABONE ŞARTLARI
Türkiye için
Seneliği 500, Altı aylığı 250,
Üç aylığı 130 kuruştur.
Yabancı memleketlere Seneliği
600, Altı aylığı 300 kuruştur.

✲ HER HAFTA PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ✲

— Hınzır kız, mahallenin rahatını kaçırdı..

— Çok mu gürültü ediyor ?..

— Daha ne yapsın.. Tanrının günü fırına tepsi tepsi börekler taşıyor.

206

Kız — Nafile uğraşma.. beni fiatların bir günlük yükselişi kadar yükseltemiyorsun !...

HAFTANIN ŞAKASI

REFAH FACİASI

SERLEVHAYA bakıp da Mersinde batan talişiz gemiden bahsediyorum sanmayın. O kadar ciddi ve acı mevzuların şakaya tahammülü yoktur. Benim söylemek istediğim hakikaten telifi, uyuşturulması ve biribirine koşmuluk etmesi zıd gibi görünen bu iki kelimenin ne kadar biribirine bağlı olduklarıdır.

Zannederiz ki, refah, servet ve rahatlık her zaman saadetin hiç değilse temelidir. Ne münasebet efendim... Farzedin ki mühim bir servet sahibisiniz.. Kâfirin hayali bile evvelâ insana tatlı görünüyor. Fakat, ya sonrası ?.. Haydi yine farzedin ki vergilerinizi de muntazaman veren vazife bilir bir vatandaşsınız... İçiniz rahat mı olur dersiniz ?. Heyhat... Bu zamanda, servet hakikaten bir facladır. Şöyle ki :

Bir para sahibi adam sıfatile her gün altın fiyatının göstereceği değişiklikleri itina ile takibe mecbursunuz... Bu bir helecan vesilesidir. Yine servet sahibi olduğunuz için yazı ve kışı ayni evde geçirmek suretile eşe dosta karşı mahcup olamazsınız. Halbuki mesken buhranı meydanda. İşiniz gücünüz arasında ev aramak, imansız ev sahiplerile mücadele evvelkinden büyük bir üzüntü mevzuu olur...

Altın fiyatları kadar sebze fiyatları da sizi perişan eder, rahatınızı, huzurunuzu kaçırır. Öyle ya... Koskoca bir servetiniz var, çeşitli yemek bulundurmak sofranıza karşı ilk vazifenizdir. Fakat gel gör ki şu mânasız cennet taamının bile kilosuna dört lira vermek izzeti nefsinize dokunur...

Daha sayayım mı ?.. Tevekkeli büyük başın derdi de büyük olur dememişler... Hulâsa refah, başı başına bir facladır. Çok defa beni züğürt yarattığı için Tanrıya uzun uzadıya şükrediyorum.

Bütün bunları yazdıktan sonra kendi kendime düşündüm ve tereddüde düştüm : Acaba söylediklerim hakikat mi, yoksa züğürt tesellisi mi diye...

•

KARA ELMAS

KOK kömürünün tonu yükselmek istidadları gösteriyor. Tahminlere göre 45 liraya kadar çıkacak...

Doğrusu 80 liraya pabuç, yüz elli liraya bir zenne şapkası satılırken koskoca bir ton kömüre kırk beş liracık bir şey değil... Meğer ne kara elmasmış... Kara yüzünü göstermek için kara günlerin gelmesini bekliyormuş.. Ahval fırsat verir vermez mahiyetini belli etti : Şimdi elmas değerinde amma, ne de olsa kara elmas tabii...

Bari fiyatı yükseleceğine göre herkese ihtiyacı nisbetinde verilebilse... Kıştan henüz çıkıp çıkmadığımız da pek belli değil. Gelecek kışa hayli vakit var.. Hiç olmazsa bu mevsim hesabı temizliyelim ve kömür işinden yüz akile çıkalım. Kara elmas bu sefer de yüz karası olmasın !..

•

EV ALINACAK

GAZETELERDEN birinde, aşağı yukarı şu mealde bir ilân okudum ! Adamcağızın biri bir ev satın almak istiyor : Kadıköyden Bostancıya ve Çamlıcadan bilmem nereye kadar uzanan saha dahilinde olacak. Beş veya altı odalı, bahçeli, kuyulu ilâh... bulunacak. Sonra da değeri dört beş bin lirayı geçmiyecek.

Okudum ve güldüm. Çünkü yine o Kadıköyünde bir apartımanın üç odalı en sonuncu katının yalnız dört ay için bin beş yüz liraya kiralanmak istediğini biliyorum.

Bayım, bayım ?.. Kaçıncı uykudasın ?.. Bu zamanda dört bin liraya değil bir ev, bir kümes bile bağışlamıyorlar...

Nasreddin hocanın «aklın varsa göle koş !» dediği gibi ben de bu vatandaşa aklı varsa böyle vâhi ümitler peşinde koşacağına dört beş bin liracıkla küçükten bir komisyonculuğa başlayıp üç ayda Büyükadayı satın almasını tavsiye ederim!..

•

ADANIN ÇAMLARI

HAFTANİN en mühim hâdisesi zavallı Naşidin ölümünden sonra Adanın çamları !.. Adaları güzelleştirme cemiyeti yevmi gazetelere birer mektup göndermiş. Mektubunda tırtıllarla mücadele işinin cemiyet programının başına geçirildiğini söylüyor...

Ada çamlarının halini gördükten sonra, insan, gayri ihtiyari, güzelleştirme cemiyetinin başına geçirecek başka çelenkler arıyor !..

•

KADIKÖYÜN EKMEĞİ

HER zaman şu Kadıköyünde ekmek darlığı görülür. İnsan «acaba, diyor, sevimli kaymakam Edip Aslan Paşabahçede mi oturur ?.»

Kadıköylü bir arkadaşa sordum:

— Boyuna şikâyet ediliyor. Sen de o taraflarda oturuyorsun, bilirsin.. Kadıköy vilâyetin burnunun dibinde sayılır. Orada bu intizamsızlıklar olursa Maltepede, Yakacıkta ne yaparlar ?..

Arkadaşım cevap verdi :

— Hiçbir şey yapmazlar...

— ?...

— Oralarda ekmek daima 60 kuruşa satılır, karne filân yoktur..

Hımmm !.. Yoksa Kadıköye gönderilen unlar fırınlardan ekmek şeklinde çıkacak yerde un olarak daha uzaklara mı gidiyor ?.

Şakacı

207

MAAŞ!..

Beş Perdelik Komedi

ŞAHISLAR

MEMUR — VEZNEDAR — BİRİNCİ ALACAKLI — İKİNCİ ALACAKLI — KASAP — BAKKAL — KÖMÜRCÜ — BAYAN.

— BİRİNCİ TABLO —

VEZNEDAR — Yüz yirmi, yüz yirmi bir, yüz yirmi iki lira otuz yedi kuruş otuz para... Güzelce sayın bakalım...

MEMUR — Saydım, saydım, tamam...

VEZNEDAR — Eh, alsanıza maaşınızı ?.. Ne bekliyorsunuz ?..

MEMUR — Bilmem ki... Alayım mı ?.. Benim olduğuna da bin şahit lâzım... Doğrusunu isterseniz elim varmıyor bir türlü, cesaretim yok.. Korkuyorum...

VEZNEDAR — Korkuyorsunuz ha...

(Memur maaşını cüzdanına yerleştirir, sokağa çıkar.)

— İKİNCİ TABLO —

BİRİNCİ ALACAKLI — Vay, bay memur... Sizi görenler ne olsun ?.. Hem de ayın böyle tam birinci günü... Vallahi talîim varmış benim... Ey ?. Nerelerdesiniz ?.

MEMUR — (Rengi solarak) Hiç... Buralardayım işte... Şey, yani ben de sizi arıyordum...

BİRİNCİ ALACAKLI — Şu bizim geçen seneden kalan elli lira için mi ?.. Hakikaten bu yılan hikâyesini bitirmeğe azmetmişsiniz galiba...

MEMUR — (Yutkunarak) Azizim, doğrusunu istersen, sen yabancı değilsin, işte ancak yirmi lira verebilirim, üst tarafı da gelecek aylara...

BİRİNCİ ALACAKLI — (İçinden) Buna da şükür..

(Birinci alacaklıyı atlatan memur rahat bir nefes alır.)

— ÜÇÜNCÜ TABLO —

İKİNCİ ALACAKLI — Oo... Bayım... Tesadüfün lûtfuna da diyecek yok hani...

MEMUR — (İçinden) Dünyada rahat nefes almak imkânı yok diyenler ne doğru söylemiş..

İKİNCİ ALACAKLI — Bilirsin azizim, ben iş adamıyım.. İşten nè haber işten ?..

MEMUR — Temizledik...

İKİNCİ ALACAKLI— Anlamadım, hesabı mı temizlediniz ?.

MEMUR — Hayır, bendeniz temizlendim... Az evvel birinci alacaklıya rasladım ve borcumu ödedim...

İKİNCİ ALACAKLI— Köftehorun şansı vardır zaten... Ne ise, pek o kadar sıkışık değilim, gelecek aya muhakkak değil mi ?..

MEMUR — Muhakkak, muhakkak... (İçinden) Yedi yüz lirayı, bu yüz yirmi lira maaşımla muhakkak gelecek ay öderim artık...

— DÖRDÜNCÜ TABLO —

KÖMÜRCÜ — Begefendi, Selâmsızdan mı teşrif ediyon?.

MEMUR — Hayır, daireden...

KÖMÜRCÜ — Sizin dairede takvim yoh mu ki aceb ?..

MEMUR — Lâhavle velâ... Var, ne olacak ?..

KÖMÜRCÜ — Ne olacağı var mı ki... Gışın komurları yahmak pek tatlı geliyordu emme mevsim yazlayınca bizi unuttuğuz...

MEMUR — Ne kaldı idi ki zaten...

KÖMÜRCÜ — On yedi lira seksen kuruş...

MEMUR — Peki, al şu on yedi buçuğu, helâl et üstüntü...

KÖMÜRCÜ — Bizim kârımız o üstü emme, haydi helâl hoş olsun...

(Memur düşünceli düşünceli yoluna devam eder.)

— BEŞİNCİ TABLO —

MEMUR — Yirmi on yedi daha eder otuz yedi...

BAKKAL — Ne hesaplıyorsun bayım... Malûm ya, Varlık Vergisini biz verdik, hesabın temizi de bize düşer...

MEMUR — Evet, hakkın var...

BAKKAL — Hakkım tamam tamamına 43 lira bu ay...

MEMUR — Neye yahu ?..

BAKKAL — Puslasını, defterini devlethaneye gönderdikti ya canım...

—Arkası 10 uncu sahifede—

— Ben yaz gelince bütün İstanbul'a duman attırırım..
— Ulan o kadar meşhur mu oldun ?..
— Hayır canım, caddeleri süpürüyorum..

— Koyduğunuz takma diş ağrıyor..
— Ne yapayım bayım.. Hakikisinden farklı olmasın dememiş miydiniz...

Kadın — Evlisiniz galiba ?..
Erkek — Nereden anladınız ?..
Kadın — Oturuşumuzdan...

ARPA ANBARI!..

Yazan:
NECDET RÜŞTÜ

Ettiğim her adak yerini buldu:
Ne mutlu; açıldı kucaklar bana.
Buseler bir şarap gibi sunuldu:
Uzandı kıp kızıl dudaklar bana.

★

Saatler yaşadım yıllara bedel,
Dullarla tanıştım kızlardan güzel.
Nice âşıklara uzanmazken el,
Göründü güvercin ayaklar bana.

★

Düştüm, kanadımı açamaz oldum,
Şahinler saldırdı, uçamaz oldum:
Dolanan kollardan kaçamaz oldum,
Kuruldu ne zevkli tuzaklar bana.

★

Busesini aldım en güzel ağzın,
Güldüğünü gördüm en mağrur kızın.
Menzile ulaştım yorulmaksızın,
Böyle yakın oldu uzaklar bana.

★

Asla gözetmedi aşkta kârını,
Güzeller harcadı bana varını:
Gösterdi can alan çukurlarını
Hiç dudak değmemiş yanaklar bana.

★

Uyandım.. Gün doğmuş, ağarmış her yer,
Yalnızdım.. Yanımda yoktu güzeller.
Bu gece gördüğüm rüyamış meğer,
Sabah diken oldu yataklar bana.

★

Tasasını çektim tez uyanışın,
Ne esmer var çünkü, ne de sarışın.
İnsana ilâçmış soğuğu kışın:
İşte tesir etti sıcaklar bana.

★

Kendini — kıtlığı unutup çabuk —
Arpa anbarında sanır aç tavuk.
Kanatlarım düşük, tüylerim yoluk;
Gerektir en keskin bıçaklar bana.

Necdet Rüştü

ŞEHİRDEN KÖYE...

Mizah edebiyatımızın kıymetli şairi Necdet Rüştü Şaka okuyucuları için son derece nefis bir manzume hazırlamıştır: Gelecek sayımızda okuyacağımız bu manzume dilden dile dolaşacak kadar cazip ve güzeldir.

209

Bir Dava Münasebetile..

Şair ve muharrir Necip Fazıl Kısakürek aleyhine, bir yazısı dolayısile dava açılmış... Mahkemede şair yazıyı karısının yazdığını ileri sürmüş. Ehli vukuf da rengi ve kokusu olmıyan bir rapor vermiş..

Bu işin mahkeme safhası..

Eğer Necip Fazıl beraet ederse, evinde şöyle bir konuşmanın cereyanı muhtemeldir:

BAYAN KISAKÜREK — Gazeteye telefon ettim, yazılarımın bedelini aldırıyorum...

BAY KISAKÜREK— Ne?. Yazıların mı ?...

BAYAN KISAKÜREK — Elbette... Mahkeme kararile Kısakürek imzalı yazıların benim kalemimden çıktığı resmen anlaşılmadı mı ?.. Binaenaleyh bedeli de bana aittir. Ümit ederim ki o yazıları kendin yazdığını iddiaya kalkışmazsın !.

Eğer Necip Fazıl mahkûm olursa, evinde şöyle bir konuşmanın cereyanı muhtemeldir :

BAY KISAKÜREK — Siz kadınlar, zaten ne işe yararsınız !. Kırk yılda bir bana hayrın dokunacaktı, yüzüne gözüne bulaştırdın...

BAYAN KISAKÜREK — Ne ?.. Bir de tecavüz ha ?.. Dünya âlem gördü ki yazılarım seninkilerle kabili kıyas değildir. Mahkemenin ve ehli vukufun temsil ettiği resmî zevk ve salâhiyetten şüphelenemezsin ya.. Bir de başımıza dert açan o yazını bana isnada kalkışıyorsun.. Zaten sen hep böylesindir. Hatırlıyorsun ya... «Bir adam yaratmak» tiyatrosu için aleyhinde yazılar yazılmağa başlanınca suçu mürekkidin üstüne atmış, «anlamamış eserimi !» diye bar bar bağırmıştın.. Bana bak Bay Kısakürek, benim imzamın değeri vardır, bir daha bu yolda bir gaf yapayım deme ilâh ilâh...

Şakacı

210

— Seninki istediğin tek taşlı yüzüğü alıyor mu ?..

— Maalesef hayır... Bu hafta turfanda sebze alıyoruz...

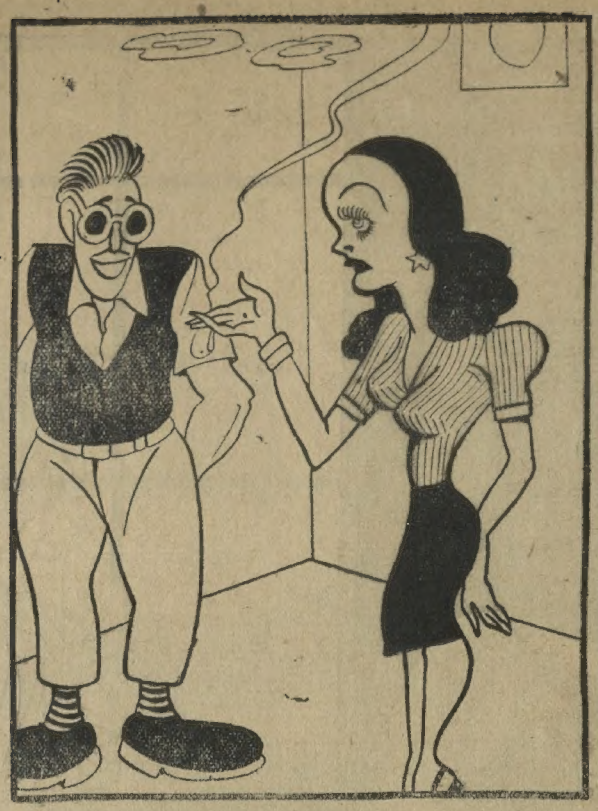

BOBSTİLLER..

— Bu yaz, Adada ne Yahudiye, ne Ruma, ne de Ermeniye rastlanmıyor..

— Eyvah.. desene fransızcamı ilerletemiyeceğim...

— Ulan moruk, cebinde ne var, ne yok sökül bakalım..

— Amman iki yozum, gel de bizim mağazaya tezgâhtar ol, beraber çalişalum..

ALTI AYLIK

Yazan: Cemil Cahit Cem

Galatasaray durağında tramvay bekliyordum. Tramvaylar da kadınlara benzedi. Yarım saat bekletmeden gelmiyorlar... Bir Maçka arabası geldi. Kapıları açıldı.. Kapıları açılınca, gözlerim de açıldı.. Basamağa doğru bir güzel bacak uzandı. Derken, bir tane daha... Gözlerimi yukarı kaldırdım. Mevzun kalçalar, ince bir bel...

Daha yukarı... Muntazam göğüs ve omuzlar.. Ve sonra, bebek gibi bir yüz..

Kaldırıma sıçradı. Şeke şeke Taksime doğru yürüyor.. Tramvayı unutmuştum. Adımlarım, ben istemeden hızlandı. Zaten öyle, mühim bir işim de yok. Nasıl yapsam da tanışsak, diye düşünüyorum.. Bir ara, başını arkaya çevirdi. Beni görünce gülümsediğini sezdim..

Adımlarım, daha ziyade hızlandı. Hemen yanına ulaştım.

Yürüyoruz..

Başını tekrar çevirdi. Yine güldü.

Artık tereddüdüm kalmamıştı. Lâfa, evvelâ o başlıyacak değildi ya... Söylendim :

— Affedersiniz bayan !.

En kritik andayız.. Sözlerimi nasıl karşılıyacak ? Yüreğim hop hop ediyor. Fakat, adımları yavaşladı :

— Buyurun !..

Buna hazır değildim doğrusu.. Buyurunu duyar duymaz afalladım. Lâkin kendimi toparlamam, uzun sürmedi :

— Çok acele bir işiniz var galiba ?. dedim.

— Yoook.. dedi. Frizöre gidecektim..

— Sonra !. dedim.

Gülümsedi :

— Sonra ?!. Hiç.. dedi.

— Hava da çok güzel değil mi ?

— Evet !.

— O halde acaba.. Birlikte şöyle bir bahçeli gazinoya doğru uzansak...

— Fena olmaz !. dedi.

Koluna girmiştim.. Kolu, koluma değer değmez heyecandan şarkkadak düşüp bayılmadığıma şaştım.. Şimdi, tatlı tatlı dertleşen iki sevgili gibi yavaş yavaş yürüyorduk.

— Fakat, dedi. Saçım başım, çok bozuldu. Zaten vakit de erken.. Önce Frizöre gireyim...

— Olur !. dedim.

— Altı aylık yaptıracağım ! dedi.

— Nasıl istersenız ?. Fakat ben sizi o zamana kadar nerede bekliyeyim ?.

— Frizörün bekleme salonunda..

Zaten Frizöre de gelmiştik. Kapıyı itti. Önce o girdi, arkadan da ben... O, kadınlar tarafına doğrulurken, vücudünün tenasübünü hayran hayran bir kere daha seyrettim.. Fakat boşboşuna bekleme salonunda ne yapacaktım? Bari ben de bir kalfanın önüne oturup, adamakıllı bir saç tıraşı olayım...

Koltuğa çöktüğüm vakit kalfa sordu :

— Beyefendi ne emrediyorlar ?

— Saç tıraşı !

Makaslar şakırdamıya, taraklar, fırçalar gidip gelmeğe başladı. Kafamda güzel sevgilimin hayali, nereye gideceğimiz, kendisine neler söyliyeceğim ve daha birçok şey...

Epeyce bir zaman sonra kalfanın sesini tekrar duydum :

— Beyefendi, sakal tıraşı da isterler mi ?

— Belki.. dedim. Altı aylık

— Yahu, şu adamın haline bak..
— Vah zavallı çok mu fakir düşmüş?..
— Yok canım.. İki yüz elli gram kahve alıncıya kadar bu hale gelmiş...

ne kadar sürer ?

Kalfa garip garip yüzümü süzdü :

— Altı aylık mı ? Altı aylık... Adı üstünde işte bayım.. Altı ay sürer..

— Yok canım.. Altı aylık yapmak ne kadar sürer, diyorum.

— Bir saat, bir buçuk saat sürer.

Saate baktım :

— Öyleyse güzel bir sakal tıraşı.. Sıkı perdah isterim...

Sabunlar köpürdü, ustura yüzümde cızırdadı. Gitti, geldi.

Az sonra, o da bitmişti. Epeyce vakit de geçmiş olmalıydı. Kalfa, saçlarıma çekidüzen verdikten sonra aynada kendimi süzdüm : Tamam !.

— Bana bak oğlum!. dedim. Demincek, kadınlar tarafına bir bayan girdi ya.. Hani benimle beraber gelmişti.. Git bak, bakalım altı aylığı bitmiş mi ?..

Kalfa, uçuşan perdenin arkasında kayboldu. Yarım dakika sonra tekrar çıktı. Ellerini oğuşturuyordu :

— Bayanın işi biteli epey olmuş, bayım.. Sizin işinizin daha bitmediğini görünce af dilemiş ve gitmiş...

Bir saattenberi kurduğum hayaller, birdenbire kafama yıkılmış gibiydi. Fena halde afallamıştım :

— Nasıl gitmiş ?. Ne gitmiş ?. Nereye gitmiş ?.

Fakat berber kalfası bunlara ne cevap versin !. Ne onu tanır, ne de beni... Üstelik böylece atlamış olduğumu ortalığa yaymak da işime gelmez... Kalfanın eline bahşişini sıkıştırarak kasaya doğruldum. Tıknaz usta, güler yüzle hesabımı yaptı :

— Bir saç doksan, bir sakal elli, bir altı aylık yedi buçuk lira.. Hepsi sekiz yüz doksan!.

«Bayan hesabını görmedi mi ?» diyecektim. Sualim, boğazımda tıkandı. Usta :

— Bayan sizden önce çıktı!. dedi. Beni beklemesin !. Eve dönsün !. dedi.

«Eve dönsün !» Vay canına! Berber ustası için gayet tabii olan bu sözde ne alay vardı amma !..

Taliime küserek bir on liralık uzattım ve dükkândan fırladım.. Neş'e barometremin sıfıra indiğini söylemeğe hacet yok.

Kapağı bir pastahaneye attım. Dut yemiş bülbül gibiyim...

Yanımda genç bir çift oturuyordu. Erkek bana karşı amma, kadının sırtı dönük. Delikanlı sordu :

— Şermini gördüğün var mı ? Yine ortalıktan yok oldu !

Kadın :

— Yoook !. dedi. Daha demincek gördüm. Aptal suratlı bir herifle kol kola gidiyordu. Şermin, şimdi iş bulmuş..

Erkek hayret etti :

— Allah, Allah.. Nerede çalışıyor ?.

Kadın anlattı :

— Bir frizörde çalışıyormuş.. Peşine taktığı adamlara, habire altı aylık parası ödetip duruyormuş.. Geçen gün bana «ustamla paraları yarı yarıya paylaşıyoruz.. Günde yedi sekiz enayi kandırdığım oluyor ..» dedi.

Yanımdan garson geçiyordu, haykırdım :

— Garson bana dört kadeh konyak getir !..

Cemil Cahit CEM

RAĞBET MESELESİ..

TARİHİ tiyatro temsilleri ile çocuk tiyatrosu matinelerine rağbet azalmış... Belediye istediği kadar feryadı bassın.. Bu, tarihi bir zarurettir :

Bir kere, tarihi tiyatro matineleri mânasını kaybetmiştir. Çünkü asıl tarihi hâdiseler, facia veya komedi şeklinde her gün her yerde cereyan ediyor. Elâlem işini gücünü bırakıp gece yarıları yahut günün civcivli saatinde Şehir Tiyatrosuna kapanacak değil tabii...

Çocuk tiyatrosuna gelince.. Bunların seyircisi olmak lâzım gelen çocuklar zaten ikiye ayrılmıştır : Bir kısmı büyüklere mahsus tiyatro ve sinemaları dolduruyor. Yani öyle çocukça şeyleri seyre tenezzül etmiyorlar... Diğer kısmı ise, muhakkak tiyatroda geçirecekleri zamanı daha faydalı işlere hasrediyorlar : Şiir yazmak, mecmua çıkarmak ve saire gibi...

Belediyeye düşen, galiba bu matineleri kaldırmaktır. Malûm ya, alıcısı olmıyan malı satmaktan fayda gelmez...

— Suadiyede bir evi, Adada bir köşkü soymuşsun !..
— Ne yapalım reis bey.. malûm ya şimdi sayfiye mevsimi.. biz de sayfiyelerde çalışıyoruz..

— Seni diğer Âdem oğullarının yanından alıp başka bir höcreye koyacağım.. Sen geldikten sonra hepsi anadan doğma çırçıplak kaldılar..

FUZULÎ

Küçük Hikâye

Cevdet Özozan yeni usulde yetişen genç şairlerimizdendir. Fakat cidden dikkate değer bir tip. Şiirden anlıyanlar onu meşhur nasır şairi Orhan Veliden bile daha kabiliyetli buluyorlar.

Yeni şairlerin ne gibi vasıfları varsa hepsini aziz dostum Cevdet Özozan'da bulmak mümkün.

Evvelâ, Cevdet, bütün genç şairler gibi «hususiyet», orijinalite meraklısıdır. Sonra, eserlerinde hayatın en pespaye taraflarından bahsetmekle dâhiyane bir iş yaptığına inanır. Bundan başka eski ve yeni bütün şairleri tanımak iddiasındadır. Bu yüzden bütün eşine dostuna olduğu gibi bana da balta olur, bir türlü yakamı bırakmaz. Meslek icabı tanıdığım san'atkârlara mutlaka takdim edilmek ister. Üstelik son derece cahil olduğundan, o arada eşi bulunmaz potlar kırar :

Meselâ, Yahya Kemalin huzurunda Ahmet Haşimi methetmek, şair Necip Fazıla can düşmanı münekkit Nurullah Ataç'tan bahsetmek yaptığı gafların en hafiflerindendir.

Fakat, Tanrı günün birinde benim vasıtamla ona güzel bir ders verdi. Kısaca size de nakledeyim :

Geçen sene bilhassa çok meşhur olmuş, bütün bedâva yazı toplıyan mecmualarda basılmış bir şiirile, Cevdet Özozan, okuyucularını ikiye ayırmıştı : Bir kısmı dehasına, bir kısmı deliliğine ayni hararetle iman ediyorlardı. Şiir şu :

Kanlı dudaklarında
Fuzulinin pabuç izleri var
Ey yâr !..
Nerede göğsünün tomurcukları ?.

Cigaranı yak
Mehtaplı bir gecede
Gir denize
Tadını duy sen de şu âlemin be !..

Şiirinin intişar ettiği günlerde, Cevdet beni buldu :

— Kuzum, herkes şu Fuzuli kelimesinin mânasını soruyor...

— Bilmiyor musun ?..

— Yooo...

— Yahu, Fuzuli bir şairdir...

Tam, öleli dört asır olan bu şair hakkında malûmat verecektim ki, gecenin bu geç saatinde, Beyoğlunun arka sokaklarından birinde, köşeye kıvrılmış bir serseriye gözüm ilişti; aklıma gelen fikri hemen tatbik ederek :

— İşte, dedim, taliimiz yardım etti, bak, işte Fuzuli...

— Sahi mi ?..

— Elbette... Çok hassastır. Bir aşk yüzünden mecnun oldu. Leylâ ismindeki sevgilisi onu aldatınca verdi içkiye kendini zavallı Fuzuli... Böyle serseri bir hayat sürüyor..

Cevdet Özozan, serserinin yere yuvarlanmış şapkasına birkaç para attı.

Aradan birkaç gün geçmişti. Bir akşam, Yahya Kemalin, Ahmet Hamdi Tanpınar'ın Behçet Kemal'in ve bazı genç şairlerin bulunduğu bir mecliste Cevdet birdenbire söze başlıyarak :

— Üstatlarım, dedi, şu edebiyat nankör meslektir vesselâm...

— Hayrola ?..

— Hiç sormayın derdimi.. Fuzuliyi, bu büyük ve hassas şairimizi hep bilirsiniz tabiî...

— Ey, ne olmuş ?.. Hayatına dair yeni malûmat mı var?.

— Malûmat da lâf mı?.. Zavallı son derece berbat bir halde. Geçen akşam bir köşede kıvrılmış,. sokak ortasında sızmış kalmıştı. Biçarenin şapkasına beş on kuruş atmasaydım, kimbilir, belki de açlıktan ölecekti...

Herkesin hayreti arasında bana döndü :

— Acaba, şimdi ne âlemde dersin ?..

Yalnız, bir kahkaha tufanının koptuğunu ve Cevdetin sarardığını hatırlıyorum...

Hikâyeci

MAAŞ!..

— 5 inci sahifeden —

MEMUR — Peki, sen de al bakalım...

KASAP — Ya bendeniz ?..

MEMUR — Sana da on lira vereyim de bu ay kesiver sesini... (Kasap homurdanır).

MEMUR — Ne kızıyorsun birader ?.. Sen nasıl olsa kemik yutturarak onu kat kat derimi yüzer, alırsın benden... (Memur evine gelir.)

— ALTINCI TABLO —

BAYAN — Geldin mi şekerim ?. Pek yorgunsun bu akşam...

MEMUR — Eh... Tabiî... Ne de olsa ayın biri...

BAYAN — Maaşını da aldın elbette...

MEMUR— Hem aldım, hem almadım... Yani aldım ve verdim...

BAYAN — Kime ?..

MEMUR — Hiç... Şuna buna... Kim karşıma çıktıysa...

BAYAN — Peki, karıcığın hiç mi aklına gelmedi ?..

MEMUR — Canım, hanım, bir lâhza aklımdan çıktığın var mı da böyle söylüyorsun.. Maaşın yüz lirasını zaten sağa sola...

BAYAN — (Feryadı basarak) Ne ?. Yüz lirasını mı ?. Peki, hani benim siparişim ?..

MEMUR — (Bitkin) Ne siparişi ?..

BAYAN — Canım, sabahleyin evden çıkarken yüz kere tenbih etmedim mi ?. O beraber baktığımız şapkayı alacaktın ya...

MEMUR — (Düşer bayılır.)

Geveze

Çokbilmiş'in cevapları

● İMRALI, KALEBENDOĞLU : Eskiden gazeteler sahife sahife bizden bahsederdi, şimdi unutulduk galiba...

Ç : Hayır... Gazeteler yine mahkûmlardan bahsediyorlar, yalnız ufak bir coğrafya farkile; İmralı yerine Volga mahkûmlarından...

● AKSARAY, HÜSNİYE CAMBAZ : Oğlum bir türlü dokuzu bitiremedi, şair olacağım diye tutturdu. Eş dost yaşının hastalığıdır, geçer diyorlar, ne ilâç yaptırsam para etmedi, ne yapayım ?

Ç : Bir kere de günde iki defa soğuk duş yaptırın !..

● KURTULUŞ, REBEKA DOLANOĞLU : Hamileyim, kocamı Aşkaleye yonderiyorlar, ne yapayım ?.

Q : Borcunu ödese idi göndermezlerdi. Bırak gitsin. Sen de yavruladıktan sonra oturur, çıtır çıtır paraları yersin!.

● ERZURUM, ALİ BUZCU : Burada İstanbulda olan biteni takip etmeğe imkân yok. Ortalığın hali de malûm.. Biraz neş'elenmek için ne yapmalı dersiniz ?.

Ç : Ondan kolay ne var bayım, derhal bir adet «En güzel karikatürler, hikâyeler albümü» alın, hem siz gülün. hem biz gülelim !...

● KADIKÖY, REFAKAT ŞEN : Size bir şey soracağım, kuzum, kaç yıldır şu tombul teyzeyi tanırım, hiç ihtiyarlamıyacak mı ?..

Ç : Vallahi bilmem kızım, sabredin, o yaşa gelince sualinizin cevabını yine kendiniz verirsiniz !..

● Pangaltı, MERAKLI : Şehir Tiyatrosu tatil yaptı, fakat bunu bildiren ilânında «binalarımızda oynanacak oyunlarda idaremizin alâkası yoktur.» deniyor. Bu ne demek ?..

Ç : Anlamadınız mı ?.. Yani Şehir Tiyatrosunun temsil verdiği binalarda bu tiyatrodan başka kimseler hokkabazlık, canbazlık vesaire (meselâ Ali Cengiz oyunu) gibi oyunlar oynarlarsa, ey ahali, bu işin belediye ile hiçbir alâkası yoktur ha... demek istiyor !..

Çokbilmiş

ADEMİ İKTİDAR VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI

FORTOBİN

S. ve İ. MUAVENET VEKÂLETİNİN RUHSATINI HAİZDİR

HER ECZANEDE BULUNUR POSTA KUTUSU 228

REÇETE İLE SATILIR

SODALI LİKÖR

İKRAM EDİNİZ

Sizi Saadete Götüren

PUDRANIZIN RENĞİ Hangisidir.

10 kadında 9 zu fena renkte bir pudra kullanırlar.

Fena renkte bir pudra, yüzünüze «Makyajlı» ve çirkin bir manzara verir ve sizi daha yaşlı gösterir. En uygun rengi bulmanın yegâne çaresi, yüzünüzün bir tarafına bir renk ve diğer tarafına başka renk pudra tecrübe etmektir. Bu tecrübeyi hemen bugün size parasız olarak gönderilecek Tokalon pudrasının yeni ve cazip renklerile yapınız. Bu yeni renkler, gayet modern ve âdeta sihrâmiz bir göz mesabesinde olan «Cromoscope» makinasile karıştırılmıştır. Bu makina, renkleri kusursuz ve tam olarak seçer. Artık «Makyajlı» bir yüze tesadüf edilmiyecektir. Cild ile imtizaç eden ve tabii gibi görünen mükemmel bir pudradır. Tokalon pudrası, «krema köpüğü» ile beraber ve hususi bir usul dairesinde karıştırılmıştır. Bu sayede rüzgârlı ve yağmurlu bir havada bile bütün gün sabit kalır. Hemen bugün Tokalon pudrasını tecrübe ediniz ve teninize ne derece bir güzellik temin edeceğini görünüz.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

214

Nevralji, kırıklık romatizma ve bütün ağrılarınızı derhal keser. İcabında üç kaşe alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız

TARİHTEN ÇİZGİLER

GÜVEY GECESİ

Güvey — Artık lûtfedip duvağınızı açarak, bu hakiri hüsnü an ve cazibenizle teshir edeceksiniz değil mi ?..

Yenge — Ah, ah.. bağıracağım geliyor... Kız, sakın yüz görümlüğünü almadan tatlı sözlere kanıp duvağını açayım deme...

DEVA

KAŞELERİ

Baş, Diş, Nezle, Grip, Romatizma

ve bütün ağrıları derhal keser.

Sıhhiye Vekâletinin ruhsatını haizdir. İCABINDA GÜNDE 3 KASE ALINACAK

Umum Neşriyat Müdürü : E. Uzman.

215

Basıldığı yer : Ahmet Sait Matbaası